

den blot historiske, thi dersom vi skulde vente paa den Slags Bearbejdelse saa længe, som vi hidentil have maattet vente derpaa, har det ganske vist overmaade liden Interesse. Endnu have vi ikke modtaget nogen Bearbejdelse af Regnskabsne fra Sparekasserne for et senere Tidspunkt end for Mæret 1874, — men skal der i den anførte Henseende kunne opnaas Noget, er det efter vor Formening aldeles nødvendigt, at Regnskabsafflutningen finder Sted paa den samme Tid for alle Sparekasser, og det er derfor, at Udvalgets Flertal sætter en ganske særlig Pris paa de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforlaget om, at der gives en bestemt Regel for, at Regnskabet skal afluttes den 31te December. Om nogen anden Termin end den 31te December, naar en Termin i det Hele taget skal fastsættes, kan der efter Udvalgets Flertals Mening heller ikke være Tale. Det er efter vor Formening den naturlige Termin og den Termin, der anvendes ved de allerfleste Sparekasser, saa at der ikke synes at kunne være Spørgsmaal om at forandre den. — Under § 2 g. omhandles Regnskabs Revision og Decision. Det er jo Lovforlagets Bestemmelse, at Revisorerne skulle ved de Kasser, ved hvilke der ved Siden af Bestyrelsen er anordnet et særligt Tilsyn, antages af dette Tilsyn, men ellers af vedkommende Overtørighed. Da det imidlertid er Udvalget bekendt, at i adskillige Kjøbstæder Revisorerne ved de derværende Sparekassainstitutioner udnævnes af Kommunalbestyrelsen, er det forekommet Udvalget, at der ikke kunde være nogen Grund til at gjøre nogen Forandring heri, og derfor har man foreslaaet, at det ogsaa skulde kunne overdrages Kommunalbestyrelserne at udnævne Revisorerne. Dernæst har man ment, at det selv ved saadanne Sparekasser, hvor der var anordnet et særligt Tilsyn, dog kunde findes hensigtsmæssigt af Bestyrelsen, at Revisorerne bleve udnævnte af Andre, enten af Kommunalbestyrelsen eller af Overtørigheden, og man har derfor ment, at det burde stilles frit til Bestemmelse i Vedtagten, til hvem af disse 3 Valget af Revisorerne skulde overlades. Ved Ordet „Tilsyn“ er der i Lovforlaget sat i Parenthes („af Stifttere, Garanter, Repræsentanter“). Vi have forment, at det kunde være hensigtsmæssigt, at tilføje Ordet „Interessenter“. Der er nemlig uden Tvivl adskillige af disse Kasser, ved hvilke det er fastsat, at Interessenterne eller, som de undertiden kaldes, Aktiehaverne, skulle danne en Art Generalforsamling, og det er da forekommet Udvalget, at de samme Grunde, som kunde tale for at indrømme Stifttere og Garanter et saadant Valg af Revisorer, ogsaa maatte kunne tale for at indrømme Interessenterne den samme Ret i saadanne Tilfælde, som her er nævnt. Derimod har man ment, at Ordet „Repræsentanter“ helst maatte udgaa, fordi utvivlsomt ved de fleste Sparekasser Repræsentanternes Forhold er et saa-

dant, navnlig med Hensyn til den Indskydelse, der er givet dem paa Anbringelsen af Sparekassemidlerne, at de samme Grunde, der tale imod at overlade Valget af Revisorerne til Bestyrelsen, ogsaa kunne tale imod at overlade det til Repræsentanterne. Dette var Vædringsforslaget under Nr. 19, som jeg her har omtalt. — Under Nr. 20 har Udvalget foreslaaet et Tillæg, som man har optaget efter Sparekassekommissionens Forslag, der gaar ud paa, at det skal siges i Loven, at Revisorerne have særskilt at sammenholde de enkelte Indskyderes Konti — ved en Trykfeil staa der i Betænkningen: Konto — med den i Regnskabet opførte Hovedsum og at underkaste Kassens Aktiver en samvittighedsfuld Prøvelse. Skal en Revision have den Rytte, som er tilfjættet dermed, er det klart, at den ikke bør indskrænke sig til en blot Talkonference, men den bør tillige undersøge, om de Værdier, som de Tal, der findes i Regnskabet, angive, virkelig ere tilstede. Paa Grund af, at Revisionen uden Tvivl tidligere paa mange Steder kun har været en blot og bar Talkonference, hvad der har været en aldeles naturlig Følge af, at Revisorerne paa mange Steder ikke have været lønmede, sætter Udvalget en meget stor Pris paa den Bestemmelse i Lovforlaget, at Revisorerne skulle være lønmede, thi kun naar de ere lønmede, kan man fordrø det af dem, som hører med til, for at Revisionen kan blive det, den skal og bør være; men det forekommer os da ogsaa, at der er god Grund til udtrykkelig at udtale i Loven, hvad det er, der er Revisorerne's Pligt, hvad det er, de bør gjøre. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 21 skal jeg bemærke, at det i Lovforlaget er fastsat, at Regnskabsudskættelserne skulle afgjøres af den samme Myndighed, som antager Revisorerne, altsaa i de Tilfælde, hvor dette Valg ikke er overladt et særligt Tilsyn, da af vedkommende Overtørighed. Det blev under første Behandling fra flere Sider fremhævet, at Overtørighederne uden Tvivl vilde være mindre egnede til at udføre dette Over, og i Overtørighedsstemmelse dermed har Udvalget foreslaaet, at dette Over overdrages til det Sparekasseskonto, som Flertallet foreslaar oprettet under Indenrigsministeriet, og paa hvilket jeg senere skal komme tilbage. Ved Siden deraf har man iøvrigt ment, at det vilde være rigtigt udtrykkelig at udtale, at Indenrigsministeren eller den Decisor, han ansætter, dog ikke skal kunne afgjøre noget Ansvar for Bestyrelsen, uden at den maa kunne forlange Sagen henvist til Domstolene. Dette stemmer med, hvad der i lignende Tilfælde ellers er fastsat i Lovgivningen, naar der er Spørgsmaal om Decisioner ligeoverfor Andre end blot underordnede Embedsmænd. — Endelig har Udvalget foreslaaet, at der burde tilføjes § 2 et nyt Litra h., som bestemmer, at der i Vedtagterne skal indeholdes en